

5.

Conterfeije och Målare Skråå,

Swaresther the sig vthi alla Städer i Sveriges Rijke

rätte och regulera skole. förfatadt vthi

eftersöliende Artickler.

Förste Artickell.

Conterfeije och Målare Embetedt, ähr en frij konst. Och alle the som vthi bette Conterfeije och Målare Embetett wese komma, the skole wara af then rätte sanne Christelige troo och Religion, aldeles lijfmätig medh den här i Sverigis Rijke genom gudz nådige beskydd widh macht holles och brukes, och icke medh någhen fremmendhe och skadeligh Sect wardha beskaidh och förgiffwen.

Till thet Andra. Conterfeije och Målare Embetett, efterlathes, att hafwa sitt gille och sammankompst hoos the andre förordnade Embeters gille, Och opå then dagh och tijdh tijtkomma som the medh the andra Embeter ähre

ähre förljkte och samsatte, Som och tijt höra till att haffwa sine rådslag, opå thett eene ty andra icke ähr till hindrs, när the något rådslå skole som theres Embete widkommer, anten thet ähr Embetes bröderne emellen, eller någon vth om Embetett. Haffuer emott någon i Embetet, Så skall ther allt sljtas, Stadz och landzlag oförkrenctt.

Till thett Tridie. Ninter thett Hus så wäl för theres skuldh then frijheet som för the andhre Embeter tillhöra, att then som ther vthi boor, han skall wara frij för Brygningh, Bakning, gästningh och Dagzwärker.

Till thett fiärde. Måge the och haffwa sine Sulagu till att få honom Penninger som ther vthi boor, till att köpa Dyfett, Swensfett öl och Brändewijn, Men icke något annet Wijn, Och lathe honom uttjällia innan Hus och vthan, Och hwadh som aff theres innelagde Capitale warder förtient om Åhret, ther skall then som i Huset boor, göra them om Walborgmäße, reede och räkningh före, när han gör the andre ämbeter räkningh. Sedhen förtienisten som fallen ähr af theres Capitale eller inlagu, thett tager Conterfeije och Målare Ålder mann till sig samt saakören som faller vthi theres Embetes Lådha. Den andre halsparten bekommer heele Embetet til hopa, till att lathe besfendie sig före vthi theres gille, när them lyfter. Kunne och Husett förpachtes till någon annen, så niute ej deste mindre thett Husett förreschrefne frijheet, för Brygningh, Bakningh, gästningh och Dagzwärker. Sedhan hwadh af Husett för uttappandhe uttgiffwes, thett deeles lijka på hwartt Embete som tijtt hörer, Och sedan komme samma förtienist bredhe widh theres Saköres brott, halsparten i theres Lådha, Och then andre halsparten taghe Conterfeije och Målare Ålderman medh heele Embetett till att latha besfendie sig i sitt gille, som förbe:tt ähr.

Till thett fempte. Så skall och Conterfeije och Målare Embete och Teckn warda Måladh opå en Tasla, bredhe widh the andhres Märke och teckn på samme Tasla som vthengies för theres gille.

Till thett Siätte. Vthi thett Hus skall och theres Lådha warda förwaradh, ther the sine Skråå, privilegier, Bref, Peninger och annet vthi hafwe, Ther till skall theres Ålderman hafwa en Nyckell, och den andre äldste Bisfittiaren,

Bisfittiaren, Swilken Lådha han som i Gillett boor, skall wara förplichtet grannerligen gömma, och uttfa Aldermannen och Bisfittiaren när the begäre, Och åter i förwaringh taghe, när the begäre.

Andre Artickel.

Först. ingen Stadh i Konungadömet kan hafwa någon Skrå allene, Med mindre ther finnes Tyra Mästare vthi Conterfeije och Målare Embetett. Och så lenge the icke ähre så starcke, Så skole the lyde under then Skrå som ähr i Stockholms Stadh, så längh the kunne så starcke bliffwe. Men strax thett skeer, Så blifwe the widh sin eggen Skrå, Och the Städer som ähre i samme Furstendömmen och inthett ähre så starcke, lydhe så under then Skrå så léngh the warde och så starcke. Alle the som i the förordnade Pläcker boendes ähre i dette Embete, Och till the Städer, som liggie förordnade till Skrån, the skole och lyde under denne Skrå.

Till thett Andre. Ingen må Mästare warda vthan han haffwer sitt Ertige Börßbref och lährobref, och dedh opwiße. Och i den Staden han will Mästare warda, skall han ett år hoos en Mästare städes bliffwe, och förestå Mästarens Wärfstad. Sådhan skall han när tidhen är om, äffia Embetett, och gifwe vthi Lådan en Daler. Och uttlofwa, att han innan Otto dagar der effter, will vthi Aldermannens och Bisfittiarens samptt heele Embetes närwaru sitt Mästerstycke göre, Swilket skall wara ett Krusifix med Ollio eller Watufärga. Kan han dedh icke göre, stände hans straff hoos Aldermannen och Embetet, Och tiene så léngh han sitt Mästerstycke och elliest sine saker fixtt lårdtt haff:r. Men kan han görad, då gifwe han i Lådan Sex daler, och Tyre daler till gästabodh i Stockholms Stadh.

Män i andre Städer i Rikett, gifwer han Tyre daler i Lådhan, och två till gästabodh. Sammaledes Mästare Söner eller the som få Mästare Döttrar eller Enkior, gifwe inthett heller mere ähn Tyre daler i Lådhan, och

två

två daler till gästabodh, och gøre sitt Mästerstycke i Embetett, som för-
bemaältt ähr.

Unge Mästerstijken kunne och göres vthan der tree Mästare ähre i en
Stadh, Och fördenksuld hwar icke tre Mästare ähre i någon Stadh af dette
embetett, Då skall den samme som will Mästare wara, gøre och opwijsse sitt
Mästerstycke för Conterfeije och Målare Alderman sampt heele embetet her i
Stockholms Stadh, efter Skråns lydellse.

Sedhan han Mästare worden ähr, Då föllie honom Aldermannen på
Rådstuffwun in för Borgmästaren och Råd i den Stadh han boendes ähr,
Och gifwe tilkenne att han ähr Mästare worden, Och will winna Burskap
efter som lagh sägher, Och ther swäria Konungen och Staden sin troheett.

Till thett Tridie. När Alderman eller Bisittiare waal skee skall,
Skole alle i embetett wällia två för hwar och en som Uttages skall, om så
ämpne ähr i Staden, Der taghe Fougden på Kon: Wittz wägne och Borg-
mästare och Råd en af, then som skickeligest ähr, han skall blifwe. Män
ther icke så empne ähr å Mannom så bliffwe mindre, Och skall thed blifwe
theres Gedh som Alderman och Bisittiere blifwer.

Sagh R. Bedher migh så Gudh hullan, att iagh dette mitt antagne Alder-
mans eller Bisittiere Embette, skall ährligen och troligen förestå, Minom
Embegsbröddrom Råranden så wäl som Swaranden, rätt och skääl pläga, efter
ytterste och bäste samweti mino, Och effter ty vthi wår Skrå ähr författadt.
Och i synnerheet loswar iagh, der någon vthan om embetett med en Embet-
broder eller hans sold någett uttestående haffwer, att iagh honom vthan något
anjeende, rätt will skepa så wijdt saken mitt Embeg Skrå widkommer, Och
hwadh der uttöffuer skeer, migh icke medh befatte vthan till Rådstuffu och tingh
hänwijse, Så hielp migh Gudh till Lijff och Siääl.

Till thett Fjärde. Then som nekar till will ey Embetet wedertage,
böte förste gånghen två daler, Annen gången Fem daler, tridie gången biudes
aldrig thett embetett mere.

Till thett Fempte. Then som emot Aldermannen eller Bisittia-
ren medh förachtelig ordh eller Siwördring grofweligen förseer, Han böte förste
gången

gången Ser Daler, Annen gången förwifjes embetett, Bthan heele embetet beder för honom och han sigh sterligen ödmukar.

Till thett Siätte. Then som till Alderman eller Bisfittiere walder ähr blifwe sålunge han lefwer, Med mindre han för laga förfall kan komma ther ifrå, anthen för någon groff bewijslig misgerningh, Siukdom, fattigdom, stoor försummelse i Embetet, eller Aldher. Och hwar någon af dhem vthi dedt som embetet ländler till gagn och godo sigh försummer eller bryter emot Skrän, böte en daler i Lädan för hwar gångh, till des han så grofft handler, att han kan lagligen affatt blifwe, Han skall och Aldermannen wara förplichtet att holle en reen Tenkeboof, opå alle the saker som i Embetett förefalle kunne.

Till thett Siuende. Then som Vngebroder worden ähr, Han skall när Aldermannen honom tillsäger, löpa Embegärender, wid straf hwar gång han tredskas två mark i Lädhan. Försummer sigh och någon af Embegbroderne och icke kommer på hwilken stundh eller time honom tillsagdt warder, Och icke medh laga förfall bewijjes, böte förste gången en Mark i Lädhan, Annen gången dubbeltt så offta han thett gör.

Till thett Ottonde. Skole och inge flere Mästare i dette Embetett ware her i Stockholm, ähn Otte, medh hwar sin Mästerswän och läbrodrengh på thet the sigh deste bättre nähre och sin borgerlig rättigheet uttgöre kunne, Bthan så hände att Ståthollere sampt Borgmästere och Rådth framdeles kunne pröffwe, att flere kunde tillsatte warde.

Till thett Nijonde. Ingen Embeetzbroder antage någott arbete som tilförende betingad ähr medh någon annan hans Embegbroder, Medmindre han ded först kundgiör embetet, och den andre säger sigh lagligen ifrå som först förtingede, och bröderne giffue ther till sitt samptyckio, Hwar her emot gör, böte för hwar gångh thett skeer, Fyre Daler i Lädhan.

Till thett Tijonde. Ingen Mästare må förderfwe annars arbete, Bthan fülle honom gått ighen, och böte hwar gångh flagad warder, två mark i Lädhan.

Till thett Gloffte. Alle Bönhasar aff dette embetett som fångas i någon Stadth, the skole sättias i Fængelset, och allt arbete som löst ähr, och
theres

theres wärkttygh samptt Färgor och arbetslöhn, falla till Embetet, Och om then som them sådant fick till arbetes icke kan swäria allene, att han inthett wiste rättare, än denne war en Embetsbroder, gånge sitt qwitt eller lösat effter Aldermannens wigordom, Så skole och alle Bönhasar drifwes ifrå then ene Staden till then andra, Så lenge the förlifke sigh med embetet, och blifwe affstraffadhe. Och såsom måst i alle förnemuste Städer i Dyffland skeer, Måge och Conterfeijere sitt arbete idka som the bäst kunne, Och till hörsamheet præsentera sigh först hoos Aldermannen, och till wederkennelse giffwe Otto Daler i Lådhan, Stadzens rätt oförsummadt åhrlighen.

Till thett Tolfte. Så skole och alle Conterfeijere wara förbuditt, något sådant arbete företage, som sielfwe Målare embetet widkommer och egentligen hörer, widh boot fyre Daler i Lådhan, Hwar gångh han warder der medh beslagen.

Till thett Trettonde. Hwar och så hände, att Kon: M:tt nådigest tefes någon Mästare af Embeetsbröderne, Conterfeijere eller Målare vthi sin tienist vndan Stadzens tunga och beswär antage, Och honom serdeles medh löhn och Underholdh försörje, Då skall den samme lathe sigh der medh åtnöije, Och han ware förpligtet alleneft Kon: M:ts arbete ehwar som helst ded behöfues och honom pålagdt warder, att göra, Och ingen af Stadzens Målere skole der till nödgadhe blifwe, Medmindre thet synnerligen kan fordres, Och då äghe alle för Kon: M:tt arbete för skäligh betalningh, wid boot, then som då tredskas när klagad warder, tre daler i Lådhan, Och icke des mindre arbetet wedertage. Så skall och den samme som således i Höghe Öffuerhetennes tienist antagen blifuer, warde förbuditt att arbete i Städerna eller på Landzbygden så wijdt Stockholm Låhn sigh strecker, widh straf fem Daler i Lådhan förste gången, Annen gången tyio Daler så offta han warder der medh beslagen, Medmindre han will leggas i Skatt, och göra Konungen och Stadhen sin rättigheett.

Till thett Fiortonde. Så skall och icke heller någon Mästare her i Staden, eller theres Swänner eller drengier drage vth på landet till Adelsens, Präster, Fougdtar, Schriffwere eller andre gårdar, och arbete hoos dem, med mindre the wardha der till af någon serdeles fordrad, Och thet skall skee medh Ståthollerens eller och Borgmästernes minne, Och taghe theres Påß och bewijs,
Och

Och ingalunda driffwe något arbete hoos någhen bondhe, wid straff två daler, På dädh the Målare som vthi the förordnadhe Gläckar på landet boendes ähre, dem icke motte, i någhen måtto sfee meen och försongh vthi theres embette.

Till thett Femtonde. Så skall och Aldermannen medh Embegbroderne, när någon twist eller jaack kan wara kommen på Målare arbetet hoos någon, antingen förtingatt eller oförtingatt arbete, och thet warder Effiadt, gå på proff och wärderingh, Och grannerligen bese, hos hwilken skuldhen finnes, antingen hoos Mästaren, eller then som arbeta lather, och thet sedan rätte.

Till thett Sextonde. Skole och Glasmästare och Snidkare, wara her medh förbuditt något färga som Målare embetett medh Pensjellen widkommer, Vthan hwar bruke sin egghen gerning, widh förlust till Stadhen thet han brukar, och Fyra daler i Lådhan förste gången, Annen gången Otto daler, och thett han brukar.

Till thett Siuttonde. Endfior vthi detta embetet, mäghe effter theres Mäns dödh, icke lenger opppeholle embetett, än ett ähr, Medmindre hon serdeles ähr i minne och öffuereens medh Bröderne, och sigh ährligen förholler.

Till thett Aldertonde. Ingen tage meer än som skäligit och rätt ähr för sitt arbete, Och then ochristeligen tager af sin näste, Och thet warder klagad för Aldermannen, straffes effter theres dom och saken ähr till, och få honom sitt ighen.

Till thett Nittonde. Ingen Embegbroder fördrifte sigh att antage någon dreng som ifrå en annen sin Embegbroder olofswandes förlupen ähr, medmindre thet må sfee med Aldermannens och heele Embetes samptyckie, Hwilken elliest gör, böte i Lådhan Fem daler, och then andre tage sin dreng ighen.

Till thett Tjugunde. Hwilken som fäster och förbindher sigh medh någon Hustru som berychtat ähr, och icke kan befrije sigh medh ährlige Män och Danneqwinners wittne, och medh godh skäl sådant ifrå sigh leggie, Han ähr des Broderskap eij wärdh. Såsom och icke heller någon Embegbroder som någon grof bewijslig misgerningh begångit haffwer, må icke heller i Embetett lijden warda.

Till

Till thett Tingu Första. Skall och inthett Samgwend vthij embetett hollas, eller Skråån opläsen warda, medmindre Aldermannen och Bisfittaren ähre medh tilstådes, widh boot hwar reesa thett skeer, två Daler i Lådhan.

Till thett Tinguandra. Måge Embetsbröderne hafwa machtt, att förscriffwe Målare ifrå Bpstäderne, när Cronones arbete, vnderstundom så fordras, att Embetsbröderne sielsue med sitt fold, icke kunne vttstå, och till rätt sagdan tidh fulländhe, så monghe som the behöfue kunne.

Till thett Tingu tridie. Then som gör oliudh i gille, eller ohöfwe-ligen ställer sigh, Bäär Dart eller Weria i gillett, böte hwar gångh två ~~m~~ och förbryte Dartten och Werian till gillett.

Till thett Tingu Fiärde. Ingen laste sin Broders arbette, vthan Aldermannen städhe sådantt när klagan kommer, wid boot en daler.

Till thett Tingu Fempte. Drager någon knijff ått sin Embetsbroder i stempno eller oppenbara dryckesmål medh wrett modh, och gitter eij skada göra, böte för hwar gångh han thet gör, två mark, gör han skadha, straffes effter laghen.

Till thett Tingu Siätte. Hwilken Embetsbroder som öffwerfaller den andre medh Skeldz ordh, böte en daler, Såsom och der någon Mästerwän skäller sin Mästare för Skeln, och kan thet icke bewijse, böte fyra daler. Kommer han oftare ighen, förwijses Embetett.

Till thett Tingu Siuende. Öffwerfaller then ene Embetsbroderen then andre på gatan eller andra ortter, böte tre daler. Öffuerfaller han honom vthi sitt eget Hus eller Wärfstadh och brukar woldzwärkan, eller på hwadh sätt thett hände kan, straffes effter Aldermannens och Embetes Dom, och saken ähr till.

Dalar och någon på en förlijft saak, böte två Daler förste gången, Annen gånghen tree Dal., tridie reesan fyra, så offta han thett gör.

Credie Artickel.

Först. Ingen Mästare göre annars mästerswän eller lähredreng afspennigh, widh boot fem daler i Lådhan.

Till thett Andra. Ingen Mästare bruke mer ähn en Mästerswän tillijke, widh straf tre daler i Lådhan. Faller honom något mere arbete till, än han i tidh hinna och göre kan med sitt eget folk, Då må han taghe någon af sine Embegbröder till hielp, och han arbete till helfften medh honom.

Till thett Tridie. Ähr någon i Adelens tienist af dette slagz embette, så drage in i näste Stadh, och förlijke sig medh embetet, och tiene för Mästerswän och icke för Mästare, och icke heller lähre någon Drengh, så länge han sig medh embetett förlijker, Och drage sedhen för Mästerswän i ährstienist hoos sin Suncker, och arbete allene hoos honom, och icke någon annen.

Till thett Fiärde. Alle Mästerswenner skole bekomme theres förtingade löhn, widh boot om klagad wardher, en daler, Och skole the i sin tienist sig ährligen förholle, Och icke wara bortte uthur Wärfstadhen Måndagen eller Tiisdagen, Och hwar dagh han försummar sin Mästares arbete, och Mästaren drager skada der aff, då arbete två daghar för en ått Mästaren för inthett.

Till thett Fempte. Skall och ingen Mästerswän eller lähredreng fördrifte sig att taga sin Mästares färgor, guld, Pänslar eller ehvad thet helst ware kan, uthan sin Mästares weetskap och willie, att bruke sig till nytto och färdeel, Swilken thett gör straffes som för annet tiuffwerij.

Till thett Siätte. Swilken fremmande Mästerswän som resandhe kommer, Han skall sig först angifwe för Äldermannen och Bisfittaren på Gillett, Och Embegbröderne tilfråges, Swem honom kan behöffwe, Behöffwer ingen hans tienist, Så må han wandra annorstädes hwart honom helst synes. Doch så, att Embetett betender honom med en Riksdaler till täre Penningher.

Män

Män kommer någhen widh den tijdhen som arbetett faller som bäst enom före, Då må dhen Mästaren honom behöffuer, antaghe och pröfwe honom hwadh han kan hafwa lärddt, och giffwe honom sin Wefulöhn, Nembligen till två mark, tiugu öre, eller tre Mark, effter som the kunne sigh der om för lifte, och han kan wara flitigh att arbete till, Och högst en daler den aldra bäste, samptt Maat och Döl.

Till thett Sinende. Hwar och någon Embettsbroder giffwer sin Mästerswän mere Wefulöhn än som nu sagdt ähr, böte i Lådhan två mark för hwar weka thett skeer, Den Mästerswän som och mere tager än som priuilegierna förmå, böte han i lifte mätto för hwar weka dedh skeer, två mark i Lådhan.

Till thett Ottonde. Singhe Mästär swenner fördrifte sigh att liggie uthur theres Mästares Huß eller gårdh Nattetijdher öffwer, som esomofftest skee pläger, medmindre thet må skee medh Mästarens minne, eller ther kan finnas laga orsak till, Såsom ej heller locke eller tubbe Lähredrengierne medh sigh, Swilken Mästerswän her emott gör, böte en halff daler i Lådan, hwar gångh thet skeer. Och drengen blifwe elliest af Mästaren affstraffedt.

Till thett Nionde. Ingen Mästerswän drage ifrån sin Mästare olofswandes, Bthan han taghe Paf af Aldermannen i samme Stadh, Och giffue dersföre i Lådhan, en mark, och fyre Öre schrifswarelöhn, Drager han annars, drifues tilbake ighen, Och förlyfe sigh medh sin Mästare, Och få sedhen Paf som förbemältt ähr.

Fjerde Artickel.

Först. Ingen dräng må lähra öfwer sine Sex åhr, och dem vttstå. Åhr han snäll och lärachtigh af sigh, lähre på Fyre åhr. Kan Mästaren lähre två, så må Mästaren antaghe en till lähra dertill, när then andre haffuer halfft lärdt. Haffuer han och Son som lärher, Så må han tillijke lähre honom bredhe widh drenghen.

Till thett Andra. Then dreng som icke haff:r vttlärdt sine Fyre eller Sex åhr tilfyllest, så vttbindhe sigh om hans Mästare döör hoos en annen Mästare, Och vttstående sine åhr tilfyllest, elliest warder han inthet godh erfändh.

Till thett Tridie. Alla drängiar skole antagas in för Aldermannen vthi Gillett, Och hafwa sitt Börhbreß, att han af echta Sänggh och åhrliche Föräldrer kommen, Och thett läggs i Lådhan. Och skall han hafwa två godhe Män i lyffte för sigh, att han sine läre åhr troligen vttstå skall, och blifwe inskrifwen vthi Embetes tenckeböck, och giffue inskrifningz Penningar i Lådhan, en Daler, Förmå han eij, gifwe så Mästaren, och Drengen förtiene thett sedhen af honom igen. Der hoos så skall han och vttfäste till lähre Penningar Sex daler, Och hwar Drengen löper bortt för än hans lähre åhr vthe åhre, Då betale lyfftesmännen Kosten och skadan, och hwad som vttlofwet war, eller och förskaffa drengen tilstådes ighen.

Till thett Fjärde. När drengen sine lähre åhr troligen vttientt hafuer, skall han blifue giord till Mästerswän, Och blifue hoos sin Mästare och tiene för Mästerswän så lenge the kunne sigh der om förlijkas, Och så opbäre han sin Wefu löhn, Och gifue två daler till gästabodz.

Till thett Fempte. Swillen Mästare som vthan lagligh orsac och embetet owitterligen förskuter sin lähredreng, för än hans wiße tidh och åhr, åhr om, böte i Lådhan en daler.

Stempfe Artickel.

Först. Ingen Broder gånge aff stempno, för ähn som Aldermannen hafuer orloff gifswitt, widh boot en Mark.

Till thett Andra. Then som olydoger ähr och gör oliudh i Stempno, när Aldermannen till liudz klappar, böte förste gången en Mark, Annen gången dubbeltt så offta han thett gör.

Till thett Tridie. Then som kallar sin Broder eller Broders Hustru i embetett ogwädens ordh, böte en daler, Kommer thet ordet förwunnen till, böte Sex Mark.

Till thett Fiärde. Then som kastar sin broders hustru någre otuchtelige saker före, som longo sedhen ähre förlifte böte tre Daler.

Till thett Fempte. Then som opreppar then saak som i Embetett ähr lönlighen afftaledh, och tu wittne till som honom öfswertyger, böte Fem daler och fly Embetett, Vthan han niuter heele Embetes nådher.

Till thett Siätte. Then som vndanleijer androm Hus, Vthan som lagh jäger, böte tuå daler.

Till thett Sinende. Then som drager Håår, slår Pust, böte för hwar gångh tre mark.

Till thett Ottonde. Klagar någon på någon om gäldh, thå seye Aldermannen honom till widh boot hwar gångh flagad warder tuå mark, Och licksäl betale honom, eller förnöije med Pantt eller Penningher.

Till thett Nionde. Ingen truge sigh något till i gilled, widh boot när flagad warder, hwar gångh, en Mark.

Till thett Tionde. Faller någon af Embesbroderne vthi Alderdoms-
fwagheet, fattigdom, Sinfdom eller annen olycko och mottgångh, då skall honom
vthur

vtthur Embeglådhan effter nödtorfften hulpett warda, Och hwar Gudh tå tedes falla honom, Sammaledes till Jorden ährligen förhielp.

Till thett Gloffte. När någon warder döder af Embetzbröderne eller Systrarne eller och theres barn, thå skole Broder och Syster ware förplichtadhe att föllie Lifkett till sin Vägerstadh. Döör och någhen Enckia, emädhan hon ähr i Embetett, Henne skall göres lijka rätt som bonden fielff, widh boot hwar gång, en Mark, vthan medh laga förfall bewijfes.

Till thett Tolffte. Swilken Embetzbroder som spiller så myckett Söl på bordett eller golffwett vthi samqwemdet när embetet lather besfendie sigh, att han med sin hand eller foot thet icke kan öffuertedie, böte en mark, för hwar gångh thet ffeer.

Till thett Trättonde. Then som Swär widh Gudh, hans dödh, nämpner den ondhe, eller annet sådant, böte hwar gångh Fyre Öre, Och thet skall giffwes till Danewijfs Hospitaell.

Och emädan i denne Skrå, monge böter stå, Så skall her holles, Att i alle Saköres brutt, som ähr Slagzmål, Skeldzordh, falsk, Flärd, Bönhaserij och annett slijkt som lagh förmå, Att lijka myckett som bötes i Embetett, Lijka myckett skall han och giffwa på Rådstuffw eller Landztingh. Swarföre skole Borgmästere och Rådth så förordne, att en Rådman ährligen aff Rådstuffwe skall altidh wara Embetett till hielp i deres gille, Och taghe han wara på Stadzens Saköre, att hon icke bliffuer nederlagdtt.

Denne Conterfeij och Målare Skråå,

Haffwe wij Effterschrefne Gabriell Drenstierne Göstafson, Swerigis Rijfes Rådth, Landzhöfdinge öffwer Nylandh, Ståthollere på Stockholms Slott, Frijherre till Kimitto och Tyrisö, Lafe Skytte till Sättra, Ståthollere på Stockholms Slott och vttöfuer deß lähn, och Vice Gubernator vttöfuer thet
Swenfke

Swenske Handlings Compagnij, Sampt Borgmästere uti Stockholm Stad och Norre Malms Förstad, Doctor Olaus Bureus till Bop, Erich Inge-mundson och Oloff Anderson, Eså och Matts Trost och Hans Bagge, Uti Rådens närwarelse, sampt theses Alderman och Bisittiere, lathett sammanfatte, öffuersee och för Embetet på Rådstuffwun opläse, opå G. Kon: M:ts widere ratification.

Till wiho medh eghe Sender Underskrifwit.

Datum Stockholm den 1 Septembris: Anno Ettusendh Serhundredhe tiugu tu:

Gabriel Örenstierna
Gustaffson

Lasse
Skytte

Olaus
Bure D.

Oloff
Anderson

Mattias Trost

Hans Bagge.

Originalen till här återgifna skråartiklar, som ursprungligen tillhört Stockholms målarambete, består af 16 pergamentsblad, fördelade på fyra lägg eller häften i kvart, och sex pappersblad, inhaftade vid handskriftens början och slut, tre å hvardera stället, och alla liksom det sista pergamentsbladet oskrifna. Med undantag af namnunderskrifterna, som tvifvelsutan äro gjorda af de i skråartiklarnas slut nämnda personerna, är skriften utförd af *en* hand, sannolikt en skicklig yrkesskrifvares. Härför tala den vackra, rediga och drifna stilen samt de med snirklar och annan för 1600-talets handskrifter egendomlig utstyrsel prydda initialerna och rubrikerna.

Till bokens utstyrsel hör vidare ett praktband af svart skinn, med prässning i guld, framställande å frampärmen: svenska riksvapnet med två lejon såsom sköldhållare och omgifvet af symmetriskt ställda frukter och blommor, i oval stämpel; å bakpärmen: en kvinnobild — justitia — med svärd och vågskål, i oval barockomfattning.

Handskriften är en gåfva till Nordiska museets skråafdelning af målarmästaren S. WAGNER i Stockholm och har nr 38,098 g i museets hufvudliggare.

Bild 8 (se nedan) återgifver målarnes vapen efter en tuschlavering å första bladet i ämbetets protokollsbok från 1761, förvarad i Nordiska museets skråarkiv.

PER GUSTAF VISTRAND.

